

Ijeni občini Marija Gradec v Laškem, mora priznati: tako zlobno in krivično razdelitev je bil zmožen samo največji sovražnik slovenskega ljudstva. Zato pa gre po celem št. Rupertu samo en glas: občina mora zopet nazaj v Sv. Rupert! — Res z velikim zaupanjem gledamo vsi na novo vlado, v kateri je tudi naš človek, toliko obrekovani dr. Korošec, a poštenost nazadnje le obvelja, pravi vsak naš človek. Zaupamo, da v prihodnje ne bo več mogoče, kar delajo milijonarski dobičkarji v Laškem in drugod, ki plačujejo kmetu železniške prage ali švelarje po 2 Din, reci dva dinarja. Toda o tem prihodnjič!

Pišec. Lepo slovesnost smo tri fare priredile v nedeljo, 14. julija na Svetih Gorah nad St. Petrom. Priredili smo otroški tabor. Lepo je bilo gledati otroke iz Pišec, št. Petra, Bizelskega in tudi od drugod, kako so korakali v starodavno Marijino svetišče na Sv. Gorah, da se najprej poklonijo Bogu in Mariji. Po primerni pridigi in sv. maši se je vršil otroški tabor pod lipo blizu mežarije. Nastopili so otroci z govorom, deklamacijami, gledališkimi prizorčki in petjem. Kako so otrokom žarele oči! Polni navdušenja so se vračali s tabora s sklepom v srcu, da hočejo prirediti prihodnje leto nov tabor v še večjem obsegu.

Pišec. Evharistično — milosti polno leto obhajamo. Da bo pa to res prav v posebni meri za našo župnijo, bomo imeli ob 125 letnici povečanja farne cerkve sv. misijon. Leta 1795 je bila pozidana sedanja cerkev, ker je bila prejšnja premajhna. Toda posvečena je bila šele 16. avgusta 1810 z oltarja vred po lavantinskem knezoškofu Leopoldu II., kar je razvidno iz hronograma in epombe v šesti farni krstni knjigi. Ni nam mogoče obhajati obletnice ravno 16. avgusta, a obhajali jo bomo od 28. julija do 4. avgusta s svetim misijonom. Čas milosti bo sv. misijon za nas. Prišli bodo med nas patri jezuitje iz Ljubljane. Na stečaj bomo jim odprli svoja srca, tudi tisti, ki drugače ne marajo za Boga, cerkev in zakramente. Mi hočemo storiti svoje, a upamo in molimo, da bi Bog po Materi božji in farnem patronu sv. Mihaelu tudi storil svoje. Tako bo prerobjena fara pač najlepše obhajala 125 letnico posvečenja svoje cerkve.

Peter Rešetar rešetari.

Pred letom dni v Ženevi. Pred letom dni je bil bivši Jevtič v Ženevi. Pa si je kupoval blago za obleko. Trgovec mu je odrezal le 2 m blaga. Ko se je vrnil v Belgrad, si je zopet kupil blago za obleko. Trgovec mu je odrezal 3,5 m blaga. Sedaj se je Jevtič začudil, kako to. Njegov osebni sluga mu lahko veliko pove, pa je rekel: »To je takole, v Belgradu ste velik gospod, v Ženevi pa majhen!« Te dni je Jevtič zopet kupoval blago. Trgovec mu ga je odrezal le pol metra!

Zemljevid kot dnevnik. Japonska vsak dan izpreminja meje na Kitajskem. V Tokiju je začel izhajati dnevnik v obliki zemljevida, ki vsak dan prinaša nove meje Japonske. Dnevnik izdaja vojno ministrstvo.

Sedanji poslanci ne pridejo v nebesa. Sedanji poslanci žal ne bodo prišli v nebesa. Sedaj so izglasovali pooblaščenje za nov volivni zakon in s tem sebi zadržili vrv okrog vratu. Samomorilci pa ne pridejo v nebesa.

Marš na Belgrad. Jevtič in Marušič sta pripravljala mars na Belgrad, da bi ga osvojila. Postavila sta se na čelo in komandirala. Ker pa nista bila nikdar dobra vojaka, sta komandirala levo, krenila pa na desno. Ko sta se čez čas ozrla, sta videla, kako korakajo poslanci svojo pot v nasprotno smer. Hitro sta se sicer obrnila, toda ostala sta zadaj. Sedaj se ne bosta nikdar več mogla igrati stare vojake.

Politični žagarji. »Glas Marušiča« snatiskano si-

cer »Glas naroda« piše, da je pri nas navada političnega žaganja. Ko pride nova vlada, pa se višje glave požagajo in pridejo novi ljudje. Pravi, da bi se naj tudi v tem oddelku začela sedaj kriza in naj bi se ustavilo politične žage. Mi smo tudi za to. Kaj bi žagali! Kar cel hloď, kakoršen pač je, naložimo na splav, potem pa po Savci, po Dravci, po beli Donavi, ga bomo potem že na licu mesta otesali in kot dobri kramarji vnovčili.

Ptujska mestna hiša ima zelo zanimiv starinski napis, ki ga sedaj med drugimi ptujskimi starinami kažejo tujcem. Napis se glasi: Srezi odbor JNS stranke za Ptuj. Osnova se je poseben ovek odbor, ki bo čuval, da ta napis ne izgine, ko bo iz mestne hiše začelo izginjati. Predsednik odbora je znani strokovnjak Lovro Petovar.

To bo višek v Šmarju. Šmarski okraj je postal znan po vsej državi. Za to je poskrbel Dobovišek. Tudi za okraj sam skrbi. Sedaj je izdal nalogo, da morajo njegovi nositi srajco čez hlače. Tako se spodobi. Ko se bo to zgodilo, to še ne bo višek. Kadar pa bo Dobovišek ogrizel Ogrizka, Ogrizek pa dobo viška, Šmarčani pa kot vedno šli samo za dr. Korošcem, to bo višek v Šmarju!

O padalu.

Konec.

Moderna padala.

Vse drugače so novejša padala na modernih letalih. Izdelali so padala, ki so vdelana kar v sedeže. Če je nevarnost, poseben napis opozori potnike, naj si pripno pripravljeno jermenje okrog prsi. To potnikov ne vznemirja. Ko pilot vidi, da so vsi prepasani, pritisne na vzvod in tla pod potniki se odpro. Najsi potniki hočejo ali nočejo, že so v zraku in padajo. Padala se avtomatično odpro. Sam sem gledal poskušnjo, ko so vrgli vse potnike iz letala, pa se nikomur ni ničesar pripetilo. Ob enem delajo v Ameriki poizkuse, da bi celo letalo bilo zavarovano z ogromnim padalom. Toda to ima pomen le, če so se na letalu pokvarili motorji, brez pomena pa je, če se je letalo vžgalo.

Poseben način padanja,

ki ga imenujejo »slipen«. Na takem padalu privezani padajoči človek se vrti v krogu kakor se hoče ter s tem ali pospešuje padanje ali ga ovira. S tem si lahko pomaga, da ne pade v vodo, ali recimo na železnico, kjer bi ga povozil vlak. Toda ta način je zelo nevaren. Gledal sem ta-le prizor: Letalski učenec je hotel pospešiti padanje. Začel se je preveč gugati in veter je padalo potisnil vstran. Mož je vlekel za vrstico, da bi zopet odprl padalo in preprečil padec. Padal je tako naglo, kakor bi granata padala na zemljo. Vsi

otrpli smo gledali strašni prizor, ne da bi mogli pomagati. Nekateri so glasno kričali. Ko je telo nesrečnega letalca priletelo na trda tla, je nekaj kilometrov naokrog tako zabobnelo, kakor bi l' kdo iz neznanke višine vrgel vrečo premoga na kamen. Oblak prahu je zakril vse. S sanitetnim avtom smo drveli na kraj nesreče. Padalo se je odprlo — seveda prepozno — ter vleklo razbito gmo to za seboj čez jarke in zidove, tako da je bilo vedno manj preostankov nesrečnega letalca.

Splošno lahko rečemo, da so sedaj vpeljana letala skoro čisto varna. Jamstva za življenje pa vam seveda ne da niti železnica.

Prva lokomotiva.

Na Angleškem grade novo lokomotivo, ki bo na las podobna prvi lokomotivi, katero je leta 1829 zgradil inž. Robert Stephenson v Darlingtonu. Ta novi posnetek prve lokomotive pojde v znanstveni muzej v South-Kensingtonu. Postavili jo bodo zraven ostankov prvega stroja, ki počiva tam že od leta 1862.

Neki angleški inženjer je časopisju tole javil: »Natančno bomo posneli prvi stroj, da bo sedanji rod bolje vedel, kakšna je bila prva lokomotiva. Original je s časom bil hudo poškodovan. Ko so lokomotivo leta 1844 nehali uporabljati, je celih 8 do 10 let stala v neki lopi. Vse količkej vredne dele so s stroja pobrali; skoraj vsa medenina je izginila. Ko so leta 1862 stari stroj prepeljali v London, so poskusili dati mu prvotno zunanost. Toda pogrešane dele so slabo ponaredili. Pač pa sedaj lepo gre izpod rok sestavljanje novega posnetka starega stroja. Vse bo točno tako narejeno, kakor je naredil Stephenson.«

Pri tej priliki opozarjajo listi, kako škoda je, če se stare stvari tako zavržejo. Kako redkokdaj vidite v muzejih kak voz iz Napoleonskih vojska. Še celo iz svetovne vojne je ohranjenih le malo vozil. In vendar bi bilo to tako zanimivo za naše potomce! To je znamenje, da ljudje gledajo naprej, ampak mislijo, da bo to, kar je danes, kar tako ostalo. Čez 50 let pa se bodo ljudje smejali marsičemu, čemur se mi danes čudimo!

Tri milijone biserov v kletki.

V teku zadnjih 40 let je uspela Japoncem iznajdba: bisere gojiti na umeten način. Tozadevno postopanje je zelo enostavno. Školjkam, ki so znane, da proizvajajo bisere, vtaknejo med obe trdi lupini prav majhne bisere. Tak biserček draži školjko, da ustvari v teku let mnogo večjega. Industrija umetnih biserov na Japonskem je rodila doslej lepe uspehe in prinaša mnogo dobička.

Glede proizvodnje umetnih biserov so dosegli Japonci lansko leto rekord. Cele tri milijone školjk so pripravili za umetno ustvarjanje biserov. V vsako školjko so utihotapili majhen biser, na ta način pripravljeno školjko so shranili v kletki iz žice in te kletke so obesili na posebne splave, ki plavajo ob morski obali. Dva krat na leto vzamejo školjke iz kletk, da jih osnažijo raznih škodljivcev in zajedalcev. Zavarovanje školjk s kletkami je samo varnostna naprava, da jih na ta način zavarujejo napram tatovom. Omenjeni trije milijoni školjk bodo ostali sedem let v morski vodi. Šele po tej dobi jih bodo preiskali glede biserne vsebine. Pri preiskavah zadenejo povprečno na 20 odstotkov školjk, ki so sploh brez biserov, 20 do 25 odstotkov je ustvarilo v teku let krasno barvane bisere v vseh velikostih, ostalo pa so biseri manj vrednih oblik ter navadnih barv, vendar se dobro prodajo, ker so poceni.